

Београд, 26. новембар 2018.

Поводом текстова објављених у Независним дневним новинама “Српски телеграф” 23. и 24. новембра 2018. године, Друштво судија Србије издаје

С А О П Ш Т Е Њ Е

Друштво судија Србије се више пута обраћало јавности и надлежним државним органима изражавајући забринутост због све учесталијег изношења правно неаргументованих критика на рачун судских одлука о којима није правноснажно одлучено, чиме се грађани позивају на непоштовање судских одлука и подстичу на неповерење у судску власт.

Најновији пример таквог поступања су текстови који се сукцесивно објављују у дневним новинама “Српски телеграф”¹. Означени текстови извештавају о поступку који се води по одредбама Закона о јавном информисању и медијима² који прописује услове под којима се по предлогу тужиоца, главном и одговорном уреднику гласила привремено може забранити поновно објављивање истих информација. О таквом

¹ Дана 23. новембра 2018. године, уз најаву текста на насловној страни речима: “[Скандалозно, због тога ће неко морати да иде у затвор](#)” и насловом “[Тајкун поткупио судију](#)”, на страни 8. и 9. објављен је текст са наднасловом “[Страшан скандал. Тајкун добио пресуду пре суђења](#)” и насловом: “[Врбашки се договорио са судијом да забрани писање о њему](#)”. Одмах сутрадан, 24. новембра, на странама 10. и 11. објављен је текст са наднасловом: “[Ирена Радуловић Трифуновић наместила пресуду](#)” и насловом “[Ово је судија која ради за тајкуна](#)”. И у понедељак 26. новембра, поново је на насловној страни најављен текст под насловом: “[Врбашки претио Српском телеграфу... Не пишете о мом судији, лоше ћете проћи](#)”. У поменутих текстовима се упућују оптужбе на рачун поступајуће судије да је у предмету поступала на одређени начин јер је за то примила личну корист и уопштено указује на посреднике из редова правосуђа и адвокатуре. Изнете тврдње су “поткрепљене” закључком да је одлука донета у сумњиво кратком року, пре него што је тужба и достављена главном и одговорном уреднику тога листа и законском заступнику његовог издавача који су у том поступку тужени, уз ничим поткрепљен навод да је судија пре доставе „фотографисала одлуку” и то доставила супротној страни.

² Закон о јавном информисању и медијима (Службени гласник РС бр. 83/2014, 58/2015 и 12/2016 - аутентично тумачење)

предлогу се решава у кратким роковима који се мере сатима³ (48 сати), што је случај и са поступком по правном леку против таквог решења, а тужба се не доставља туженом пре доношења одлуке о предложеној привременој мери.

Нетачно и омаловажавајуће писање у поменутиим текстовима вређа уставом загарантовано право и дужност судије да суди независно и непристрасно, указује на одсуство намере да се јавност информисе тачно и потпуно, као и на намеру да се притиском на првостепени и жалбени суд, за тужене исходује повољан исход поступка. Сличном притиску и иначе су нарочито изложене судије Вишег суда у Београду, коме је поверено да решава “медијске” спорове за територију целе државе. Законито поступање судија се приказује као кључни “аргумент” њиховог незаконитог поступања и тиме се цео правосудни систем неистинито приказује грађанима Србије.

Стога, Друштво судија Србије позива Високи савет судства да хитно и још одлучније поново реагује на овакве појаве у складу са својим уставним и законским обавезама, као и друге државне органе да у оквиру својих надлежности предузму одговарајуће мере у циљу заштите независности и непристрасности судства и претпоставке невиности гарантоване међународним конвенцијама, Уставом и законима, поштовања правног поретка и заштите угледа Републике Србије.

Друштво судија и овог пута наглашава да ово саопштење није сачињено само у циљу заштите судија ради њих самих, већ се саопштењем жели указати да је неопходно да се престане са оваквим и сличним притисцима, и тиме створе услови да сваки грађанин Србије, када се нађе пред судом, оствари правовремену и правичну судску заштиту, што је могуће једино ако су судији обезбеђени услови да буде независан и непристрасан.

³ У систем АВП (аутоматска верификација података) у који се уносе подаци о току судских предмета, већ након потписивања судске одлуке (у поступку скенирања садржине одлуке) уноси се податак о судској одлуци од када је он доступан неограниченом броју лица. То претходи моменту уручења одлуке парничним странкама.